

På eventyr i Karelen's urskog.

108512

27/7-43
Hver sund norsk gutt som liker sport og spenning
vil føle seg heime i Skikompaniet.

Fem Fredrikstad-gutter heime på permisjon etter flott
innsats på nordfronten.

Per Plünnecke.

Som kjent har Skiløperkompaniet hevdet Norges farger med ære på nordfronten i vinter. Guttenes prestasjoner har vakt oppmerksomhet og beundring på høgste hold. Takket være sin skiferdighet har de kunnet foreta tokter langt inn i fiendeland, bak ryggen på bolsjevikene og disse har tilgangs fått føle hva det vil si å ha norske Gardarik-farere mot seg.

Blant guttene er det fem stykker som har kastet ære over Fredrikstad og distriktet ved sin innsats derborte. Det er Per Plünnecke, Ove Eriksen, Reidar Carlson, Ragnar Omberg og Arne Norum. De er nettopp kommet heim på en tre ukers permisjon. Vi treffer Per Plünnecke, solbrun og her-

det og i strålende humør. Med atskillig møye får vi ut av ham at det har vært «jævli spennende». Forøvrig kommer samtalen snart inn på Gust Jonassen, hvis heltedød var et smertelig tap, men også en spore til fordoblet innsats. — Skikompaniet lå i stilling på nordfronten hvor det var store skoger, myrer og vann. Naturen er storslått deroppe med en egen streng skjønnhet som kanskje særlig vi nordmenn liker, forteller Per. Vi bodde i koselige tømmerhytter, hadde finsk badstue og ypperlig forpleining. Når vi kom heim fra speider-toktene var det å ta bad og hvile ut. Da drev vi skyteøvelser, gikk på jakt eller sportet.

— Var det mye vildt?

— Ja, vi skjøt rev, orfugi, ryper og gjedde — den siste lå i vannskorpen inne ved bredden av vatnene, og så ertet vi bolsjevikene med steikelukta når vinden stod slik da.

— Enn selve kampene?

— Ja, i de store skogene ble det nesten en slags jungelkrig. Vi var jo midt oppe i Karelen's urskog, hvor mennesker sjelden har vært før og spennende var det naturligvis å leke indianer igjen. Sport var det og jeg kan ikke tenke meg annet enn at hver sund norsk gutt ville kose seg «glugg fordærva» ved å være med oss. Som regel ble det å liste seg inn på bolsjevikene, ta en fange og få opplys-

Ungdomstjenesten

skal gi barna en sunn og riktig oppdragelse.

ninger. Og vi kan ikke klage på byttet. Det ble mange opplysninger etterhvert som vi fikk treningen. Etter det fangene fortalte var bolsjevikene meget skuffet da Charkov falt i tyskernes hender og ånden var dårlig blant soldatene.

— Hvorledes var Skikompaniets utstyr?

— Helt førsteklasses. Vi hadde slalomski — brede løypeski — våpene var lette og tipptopp moderne, og klær var vi forsynt med så det var rent ovenpå.

— Det ble ikke ensomt i lengden da?

— Neida — tiden gikk fort blant de gode kamerater og før vi viste ordet av det var det sommer og sol døgnnet rundt og eventyrlig vakkert, men det er ingenting mot å komme heim og se Norge likevel.

— Hva no?

— Eventyret østpå kaller, men først vil vi gjerne rundt og fortelle all den norske ungdommen vi kan nå om den fineste sport og spenning de kan være med på — ved å bli med i Ski-bataljonen, som jeg håper det blir. Hver eneste norsk gutt med to i vil finne utløsning for nettopp det ungdommen lyster etter: Gode kamerater som i flott idrett for Fedrelandet opplever det store å stå seirende i den største kamp Norge har hatt. For bakom alt er det heimen som driver oss. For dens fred slår vi leir — i øst.

A Sjur.